

i na dále v držení V-ově a odejmutí jich obžalovaným »pro svůj užitek« jest krádeží.

Čís. 1762.

Ochrany Šu 68 tr. zák. požívá cestář, ustanovený na erární, nikoliv však soukromé silnici; byl-li ustanoven pro neerární veřejnou silnici, požívá ochrany jen, byl-li vzat okresní politickou správou do přísahy.

(Rozh. ze dne 20. října 1924, Zm II 98/24.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Novém Jičíně ze dne 29. ledna 1924, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí dle Šu 81 tr. zák. a přestupkem proti veřejným zřízením a opatřením dle Šu 312 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a vrátil věc nalézacímu soudu, by ji znovu projednal a rozhodl.

Důvody:

§ 31 zákona ze dne 31. prosince 1874, čís. 5 zemského zákona moravského z roku 1875, kterýmž se vydává řád policie silniční pro veřejné neerární silnice markrabství moravského, předpisuje, by zřízení silniční správy (cestmistři, cestáři atd.), kterým zvláště jest svěřen dozor na silnice a kteří, by byli poznáni, nositi musí vhodný znak služební, byli k žádosti dotyčné silniční správy okresní politickou správou vzati do přísahy pro službu silniční policie stejně, jak jest to předepsáno pro osoby, ustanovené k ochraně lesů a polí, a ustanovuje, že přísežný dozorčí personál silniční, když vykonává službu a nosí při tom předepsaný znak služební, jest pokládati za veřejnou stráž a že požívá zákonných práv, která přísluší osobám vrchnostenským a civilním strážím. Ustanovením Šu 16 instrukce pro cestmistry okresních silnic oddíl B mor. zem. zákona ze dne 22. srpna 1878, který mluví jen o tom, že cestmistra běře okresní politická správa pod přísahu, pokud se týče služby, k úkonům silniční policie náležející, a že cestmistr, jsa pod přísahou, má bdíti nad tím, by na okresních silnicích byl policejní řád zachováván, není dotčeno ustanovení Šu 31 zákona ze dne 31. prosince 1874, čís. 5 zem. zák. mor. z roku 1875, pokud se vztahuje na cestáře, jimž dle Šu 16 zmíněné instrukce rovněž náleží vykonávati policejní službu silniční, byl-li pachatel při činu přistižen nebo je-li případ naléhavý. Z citovaných ustanovení je patrné, že cestář, ustanovený pro neerární veřejné silnice, vykonává službu silniční policie, požívá ochrany Šu 68 tr. zák. jen když byl okresní politickou správou pro službu silniční policie vzat do přísahy. Na erární silnice se toto omezení nevztahuje, kdežto cestář na soukromé silnici, osobou soukromou ustanovený, nepožívá ochrany Šu 68 tr. zák. vůbec. Není pochyby, že v projednávaném případě šlo o výkon silniční služby policejní, neboť nalézacím soudem bylo zjištěno, že cestář F. zadržel povoz obžalovaného,

by zjistil jeho totožnost, poněvadž obžalovaný byl den před tím přestoupil silniční řád. Aby byla zjištěna skutková podstata zločinu dle Šu 81 tr. zák. a přestupku dle Šu 312 tr. zák., jimiž byl obžalovaný uznán vinným, jest tudíž třeba, by bylo zjištěno, byl-li cestář F. ustanoven ku výkonu služby na silnici erární nebo veřejné neerární a nebo na silnici soukromé, a, byl-li ustanoven na veřejné neerární silnici, byl-li podle Šu 31 zákona ze dne 31. prosince 1874, čís. 5 zem. zák. mor. z roku 1875 okresní politickou správou pro službu silniční policie vzat do přísahy. Těmito okolnostmi se nalézací soud nezabýval, neobsahuje tudíž rozsudek jeho v tom směru skutkových zjištění, takže nelze jej proto po právní stránce přezkoumat. Bylo proto oprávněné zmateční stížnosti dle čís. 9 a) Šu 281 tr. ř. vyhověti, rozsudek zrušiti a věc pro nedostatek zjištění právě uvedených skutkových okolností vrátiti nalézacímu soudu, aby ji znova projednal a rozhodl.

Čís. 1763.

Dědic může se dopustiti krádeže (zpronevěry) na věcech pozůstalostních co do kvoty, jeho dědický podíl přesahující; v subjektivním směru vyhledává se vědomí, že nakládá s jměním pozůstalostním jako s věcí cizí.

Pojem »pro svůj užitek« (§ 171 tr. zák.) naplňuje každé svémocné odnětí věci za účelem nakládání jí, které přísluší jinak jen majiteli; nezáleží na tom, zda pachatel má z toho sám užitek čili nic; spadá sem i odnětí pozůstalostních věcí (peněz), aby za ně byl postaven náhrobní kámen pro zůstavitele.

(Rozh. ze dne 20. října 1924, Zm II 349/24.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Novém Jičíně ze dne 24. dubna 1924, pokud jím byli obžalovaní František K. a Františka K-ová sprostěni podle Šu 259 čís. 3 tr. ř. z obžaloby pro zločin krádeže podle §§ 171, 173, 174 II. c), 175 II. a), 179 tr. zák. a František K. též pro přestupek zpronevěry podle Šu 461 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a vrátil věc nalézacímu soudu, by ji znovu projednal a rozhodl, mimo jiné z těchto

důvodů:

Dlužno přisvědčiti zmateční stížnosti veřejného obžalobce, jež, dovolávajíc se zmatků Šu 281 čís. 5 a 9 tr. ř., napadá jen výrok nalézacího soudu, jímž byli obžalovaní František K. a Františka K-ová dle Šu 259 čís. 3 tr. ř. osvobozeni od obžaloby pro zločin krádeže, spáchaný na pozůstalosti Františky L-ové odcizením hotových peněz, zemáků a zelí v úhrnné ceně přes 2000 Kč o obžalovaný František K. i od obžaloby pro přestupek zpronevěry. Soud nalézací, zjistiť, že ošetřovatelka zemřelé L-ové Jana N-ová předala krátce před úmrtím L-ové